

Zondag 26 september 2021
Voorganger: ds. Martine Nijveld

LEZING UIT DE PSALMEN: psalm 117
LEZING UIT DE BRIEVEN: Filippenzen 4:4-9

OVERDENKING

Lieve mensen, gemeente van Jezus Christus,

je verdiepend in een bijbeltekst,
lezend, samen of alleen, peinzend, mediterend,
musicerend, zingend, struinend door boekenkast en vliegend over het internet,
kom je altijd wel weer iets nieuws op het spoor.

Zo leerde ik dat psalm 117
vroeger op het platteland ook wel de hooipsalm werd genoemd.
Ik weet niet of iemand dit herkent,
maar als er van vroeg tot laat gewerkt werd om het hooi binnen te halen,
en men wilde het bijbellezen niet overslaan,
dan las men psalm 117,
kort,
snel gedaan.

Het is inderdaad een superkorte psalm.
Je bent er nauwelijks aan begonnen of hij is alweer voorbij.
Toch weten componisten
er vaak prima raad mee, zoals u zult horen
ná deze overdenking,
ze laten het *praise Him* en het *praise the Lord*
gewoon meermalen klinken, zetten het in de herhaling,
en anderen componeren bladzijden vol
met alleen dat ene woordje
halleluja.

Halleluja: loof de Heer,
oproep en lofprijzing in één.
Door een ander op te roepen, loof je meteen zelf.
Een woord verbonden met feest,
uitgelaten, schreeuw het van de daken,
verbonden met Pasen, uittocht, redding,
vier je bevrijding, zing halleluja!

Wij zijn dat niet gewend, maar
in meer evangelische kerken zegt de voorganger
dit woord geregeld in de preek of toespraak,
Hallelujah,
en de gemeente beaamt het:
Amen!
Glory Hallelujah!

(...)

Het feit dat deze psalm zo kort is,
heeft wel vragen oproepen.
Want wat is dit eigenlijk voor een lied?
Is het een refrein en ging de rest van de psalm verloren?
Hooft het misschien bij de psalm ervoor
of moet je het zien als een intro op de psalm erna?
Of is het gewoon een psalm in zakformaat,
een liedje voor onderweg,
makkelijk uit het hoofd te leren,
makkelijk mee te nemen,
een lied voor op reis.

(...)

Zo kort als de psalm is,
zo ruim is de
inhoud.

Die inhoud gaat wereldwijd.
Gaat over grenzen heen. Breekt muren af.
Verbindt mensen aan elkaar.
Alle, horen we.
En nog eens: alle.
En: overstelpend.
En: eeuwig.
Woorden groter dan wij zijn.
Woorden die de deuren van het huis openblazen.

Misschien kan niet kernachtiger verwoord worden,
waar het in geloven om gaat:
Gods liefde reikt ver boven ons uit,
de trouw van de Ene kent geen grenzen.

Dit is een lied,
zei iemand,
dat aan je grenspalen schudt.
Het brengt de ander in je blikveld,
alle volken, alle naties, alle mensen, heel de wereld.
Liefde die boven ons uitreikt,
grenzeloze trouw.
Stem ermee in, stem je leven erop af.

Je zou kunnen zeggen dat dit lied niet mee wil gaan met de Jona-mentaliteit,
maar zich daarentegen aan wil sluiten bij de beweging
van Abraham.
Dat moet ik misschien even uitleggen.

Het bijbelboek Jona vertelt van een profeet, die de ander
graag wat op afstand houdt, liever trekt hij zich terug op eigen grond,
onder de eigen boom, binnen de eigen grenzen,
deur dicht voor de buitenwereld,
mopperend als God wel iets met anderen lijkt te willen,

geen zin heeft hij in delen en geven,
in verder zien dan de eigen neus en de eigen tijd lang is.
Gods goedheid is meer voor mij dan voor die ander.

In het spoor van Abraham echter worden andere keuzes gemaakt:
van je gezegend weten om anderen tot zegen te zijn,
van altijd onderweg zijn,
van je tent opbreken en weer verdergaan,
je afhankelijk weten van de gastvrijheid van anderen
en ook zelf gastvrij willen zijn.
En niet alleen Abraham doet dat, er zijn er meer,
Rebekka en Ruth,
en in hun spoor: Jezus van Nazaret,
allemansvriend, met iedereen aan tafel,
liefde zonder grenzen.

En het is die grenzeloze liefde waar psalm 117 over zingt.

En met zo'n lied,
zo kort, zo krachtig, zo kernachtig,
kun je het je te binnen zingen,
en kan het niet anders
of het komt er ook weer uit.
In hoe je bent, wat je uitstraalt, wat je doet.
Leven met de kleur van loven.
Zoals bijvoorbeeld
uitgewerkt in de brief aan de Filippenzen,
met woorden als waar en eerlijk, rechtvaardig en vriendelijk.

Want God loven is zingen en dansen,
én leven én lieven én werken én keuzes maken.
God loven gebeurt in alledaagse dingen.

(...)

Zo gek nog niet
om bij alle drukte,
al is het dan niet om het hooi op tijd binnen te krijgen,
toch even de tijd te nemen
voor zo'n psalm.

Amen. Halleluja!